

na pulcra i ajustada labor fou premiada pel distingit públic amb entusiastes aplaudiments, mereixent els honors de la repetició la peça «Les Ballades de Sermon» que fou executada amb mol gust i afinació.

* * *

Avui diumenge en el teatre del «Foment» la secció dramàtica de la «Pau Social» de Calella representarà dugues xamoses pessas de son escullit repertori. No dubtem pas donades les grans qualitats que adornen an aquets joves actors i que ja tinguerem ocasió d'admirar el dia 30 del mes passat, que podrém en el nombre vinent ressenyar un altre éxit del Foment. De aquí endavant tots els diumenges a la sortida del ofici se despatxarán localitats en la taquilla del Foment

REPORTER.

A propòsit d'unes reflexions

En els dos últims nombres de BONA LLEVOR han disertat sobre el teatre catòlic baix l'epígraf «Reflexions» els meritíssims escriptors D. Joan Dotras i Mn. Francesc Gay. No hauriem pas intervingut en aquesta mena de discussió si algunes persones piadoses abonades a les vetllades dominicals de nostre «Foment Cultural» no haguessin exterioritzat certa extranyesa per la publicació d'algunes consideracions sobre els espectacles en els Centres Catòlics degudes a la pulcra ploma de nostre bon amic Dotras. Per a esvair doncs alguns dubtes i desfer algunes equivocacions de alguns de nostres llegidors van encaminades aquestes lletres.

Abans que tot devem fer constar que estém en un tot conformes amb les assenyades reflexions de nostre volgut amic i nctable dramaturg Mn. Gay i també en els fons amb les que escrigué l'amic Dotras sobre el teatre de noies, no obstant no abundem en l'opinió d'aquest últim quan condemna indistintament a tots els Centres Catòlics que donen setmanalment o eiga cada festa funcions teatrals o altre mena d'espectacles morals.

Al revés nosaltres opinem que l'únic mitjà efícaç per a contrarrestar l'influència perniciosíssima del teatre immoral i del cine es el teatre moral dominical. Avui es impossible destruir el cine i el teatre, doncs l'únic mitjà per a restar força i concurrencia als espectacles immorals es crear enfront seu espectacles morals. Creiem que respecte al teatre se podria dir lo que respecte la premsa.

I respecte a la premsa sabém ben be de memoria aquelles paraules del insigne P. Bailly: «Si me fos possible destruir *tota* la premsa periódica, ho faria al moment». Pro malgrat aquesta repugnancia que sentia vers la premsa el veiem figurar una pila d'anys com a director de «La Croix» de París. Era que amb la seva mirada de geni si be notava alguns efectes dolents en la premsa no obstant vegé clarament que l'única arma efícaç per a lluitar amb ventatge contra els enemics de Crist era escullir a esgrimir una arma igual.

Contra el periódic impío sols veia un remei, el periódic catòlic. Gairebé lo mateix creiem se pot dir avui del teatre i en general de tota mena d'espectacles. Es impossible destruir el teatre. Els espectacles son una necessitat tan gran per a la nostra societat que es inutil pretenir allunyar-la d'ells. Nostre joventut sent una afició tan folla vers els espectacles que els sacerdots sabem be prou quan infructuosos son els treballs per a apartar als joves catòlics dels cines i teatres poc escrupulosos sinó tenim per a oferils-hi diversions i espectacles honestos. Temeraria empresa seria avui volguer deturar aquesta forta corrent de la nostra societat vers el teatre i el cine. Sols hi há un mitjà i es donar an aquesta corrent un curs que no pugui causar danys. Es necessari cristianitzar el teatre, moralitzar el cine enfront dels espectacles dolents crear espectacles honestos.

I no seria suficient que un Centre Moral dongués funcions mensuals per exemple, si en la mateixa població hi hagués un Centre

d'atraccions que dongués representacions immorals cada festa; l'influència d'aquell Centre Moral no seria prou per a contrarrestar els efectes perniciosos del Centre d'espectacles immorals, com no seria suficient un setmanari catòlic per a contrarrestar l'influència destructora d'un diari impío. En els dos cassos les armes de l'entitat catòlica serien inferiors a les de l'entitat enemiga i tart o aviat aquella tindria que sucumbir.

Per altre part sembla que avui l'Iglesia davant del avenços de l'impietat en el teatre i en el cine ha reconegut la necessitat de que sovintegin els espectacles morals en els Centres Catòlics. Me referec a que fins fa poc a les Congregacions Marianes agregades a la *prima primaria* de Roma els hi era prohibit tenir teatre i cine en els seus hostatges socials avui no obstant en algunes poblacions degut segurament a que no existeixen teatres i cines morals per a contrarrestar l'influència malestruga dels espectacles obscens s'ha permés a les Congregacions Marianes mentades establir teatre o cine. A la Costa mateix tenim les Congregacions de Mataró i Malgrat; la primera te en el seu «Foment Catòlic» establert un cine que funciona gairebé tots els dies de festa, la segona posseieix en el seu «Foment Cultural» un xamós teatre on te el propòsit de donar espectacles morals tots els dies de festa. I baixant a la práctica podriem omplenar moltes quartetes recontant el be inmens que han fet molts Centres Catòlics amb llurs teatres i esbarjos moralitzadors i educadors. Aquí a nostra comarca tenim la jamai prou aplaudida secció dramàtica de la «Pau Social» de Calella que conta els seu exits per les funcions representades, que ve es campant per la costa l'art escènic moral contribuint generosament a donar vida i força als nostres Centres Catòlics donant batalla als teatres i cines impíos. Haurien alguns d'aquets joves sinó hagués sigut l'atractiu del teatre sabut allunyar-se dels cines i teatres immo-